

Euroopa Liidu Teataja

C 240

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

54. aastakäik

18. august 2011

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekülg
II	<i>Teatised</i>	
	EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED	
	Euroopa Komisjon	
2011/C 240/01	Teatatud koondumise aktsepteering (Toimik COMP/M.6299 – KKR/Sorgenias/Sorgenias France) ⁽¹⁾	1
2011/C 240/02	Teatatud koondumise aktsepteering (Toimik COMP/M.6278 – Takeda/Nycomed) ⁽¹⁾	1
2011/C 240/03	Teatatud koondumise aktsepteering (Toimik COMP/M.6324 – Bain Capital/Hellman & Friedman/Securitas Direct) ⁽¹⁾	2
III	<i>Ettevalmistavad aktid</i>	
	EUROOPA KESKPANK	
	Euroopa Keskpank	
2011/C 240/04	Euroopa keskpanga arvamus, 5. juuli 2011, seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, mis käsitleb elamukinnisvaraga seotud krediitdilepinguid (CON/2011/58)	3

ET

Hind:
3 EUR⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

(Jätkub pöördel)

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Komisjon

2011/C 240/05	Euro vahetuskurss	8
---------------	-------------------------	---

V Teated

KONKURENTSIPOLIITIKA RAKENDAMISEGA SEOTUD MENETLUSED

Euroopa Komisjon

2011/C 240/06	Riigiabi – Soome – Riigiabi SA.32602 (11/C) – Põllumajandustööstuse rahastamise seaduse alusel antud investeeringuabi ja noortele põllumajandustootjatele antava starditoetuse muutmise	9
---------------	---	---

II

(Teatised)

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

EUROOPA KOMISJON

Teatatud koondumise aktsepteering**(Toimik COMP/M.6299 – KKR/Sorgenia/Sorgenia France)****(EMPs kohaldatav tekst)**

(2011/C 240/01)

9. augustil 2011 otsustas komisjon loobuda vastuväidete esitamisest eespool nimetatud teatatud koondumise kohta ning kuulutada koondumine ühisturuga kokkusobivaks. Otsuse aluseks on nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 6 lõike 1 punkt b. Otsuse täielik tekst on kättesaadav ainult inglise keeles ning see avaldatakse pärast seda, kui sellest on kustutatud võimalikud ärisaladused. Otsus on kättesaadav:

- Euroopa konkurentsialasel veebisaidil (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Veebisaidil pakutakse mitut võimalust otsida konkreetset ühinemisotsust, sealhulgas ettevõtja nime, juhtumi numbri, kuupäeva ja tegevusalade registri kaudu;
- elektroonilises vormis EUR-Lex veebisaidil (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) dokumendinumbriga 32011M6299 all. EUR-Lex pakub *on-line* juurdepääsu Euroopa õigusele.

Teatatud koondumise aktsepteering**(Toimik COMP/M.6278 – Takeda/Nycomed)****(EMPs kohaldatav tekst)**

(2011/C 240/02)

29. juulil 2011 otsustas komisjon loobuda vastuväidete esitamisest eespool nimetatud teatatud koondumise kohta ning kuulutada koondumine ühisturuga kokkusobivaks. Otsuse aluseks on nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 6 lõike 1 punkt b. Otsuse täielik tekst on kättesaadav ainult inglise keeles ning see avaldatakse pärast seda, kui sellest on kustutatud võimalikud ärisaladused. Otsus on kättesaadav:

- Euroopa konkurentsialasel veebisaidil (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Veebisaidil pakutakse mitut võimalust otsida konkreetset ühinemisotsust, sealhulgas ettevõtja nime, juhtumi numbri, kuupäeva ja tegevusalade registri kaudu;
- elektroonilises vormis EUR-Lex veebisaidil (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) dokumendinumbriga 32011M6278 all. EUR-Lex pakub *on-line* juurdepääsu Euroopa õigusele.

Teatatud koondumise aktsepteering**(Toimik COMP/M.6324 – Bain Capital/Hellman & Friedman/Securitas Direct)****(EMPs kohaldatav tekst)**

(2011/C 240/03)

10. augustil 2011 otsustas komisjon loobuda vastuväidete esitamisest eespool nimetatud teatatud koondumise kohta ning kuulutada koondumine ühisturuga kokkusobivaks. Otsuse aluseks on nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 6 lõike 1 punkt b. Otsuse täielik tekst on kättesaadav ainult inglise keeles ning see avaldatakse pärast seda, kui sellest on kustutatud võimalikud ärisaladused. Otsus on kättesaadav:

- Euroopa konkurentsialasel veebisaidil (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Veebisaidil pakutakse mitut võimalust otsida konkreetset ühinemisotsust, sealhulgas ettevõtja nime, juhtumi numbri, kuupäeva ja tegevusalade registri kaudu;
 - elektroonilises vormis EUR-Lex veebisaidil (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) dokumendinumbriga 32011M6324 all. EUR-Lex pakub *on-line* juurdepääsu Euroopa õigusele.
-

III

(Ettevalmistavad aktid)

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANK

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

5. juuli 2011,

seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, mis käsitleb elamukinnisvaraga seotud krediidilepinguid

(CON/2011/58)

(2011/C 240/04)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

18. aprillil 2011 sai Euroopa Keskpank (EKP) Euroopa Liidu Nõukogult taotluse avaldada arvamust seoses ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta, mis käsitleb elamukinnisvaraga seotud krediidilepinguid ⁽¹⁾ (edaspidi „ettepanek direktiivi kohta”).

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5, kuna ettepanek direktiivi sätted mõjutavad Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) kaasabi finants-süsteemi stabiilsusega seotud poliitika tõrgeteta teostamisele, millele osutab asutamislepingu artikli 127 lõige 5. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

1. Üldised märkused

EKP toetab ettepanek direktiivi, mille eesmärgiks on aidata kaasa hästitoimiva siseturu tekkele kõrgetasemelise tarbijakaitsega ja elamukinnisvaraga seotud krediidilepingute valdkonnas. EKP toetab finantsstabiilsuse tõttu meetmeid, mille eesmärgiks on tagada vastutustundlik laenuvõtmine ja laenuandmine ning taastada tarbijate usaldus. Samuti toetab EKP ettepanekuid, mis on seotud õigusraamistiku ning kohalduvatel juhtudel järelevalveraamistikuga, mida kohaldatakse ettepanek direktiiviga hõlmatud krediidilepinguid sõlmivatele mittekrediidiasutustele ja kredidivahendajatele.

2. Välisvaluutas laenuandmine

2.1. Üks Euroopa Komisjoni poolt seoses vastutustundetu laenuandmisega liidu hüpoteeklaenuurgudel määratletud probleeme puudutab välisvaluutas vääringustatud laene, mida tarbijad võtavad selles väärings soodsama intressimäära kaalutlusel, kuid mõistmata piisavalt sellega kaasnevat valuutariski ⁽²⁾.

2.2. EKP märkis oma finantsstabiilsuse ülevaates 2010. aastal, et hiljutine finantskriis tõi selgelt esile võimalikud süsteemsed riskid, mis seonduvad välisvaluutas laenuandmise ulatusega mõnedes liikmesriikides, ning rõhutas vajadust seda probleemi jälgida ja sellega tegeleda, et vältida välisvaluutalaenude mahu edasist suurenemist ⁽³⁾. EKP märkis, et riskiturbeta laenuvõtjatele antud välisvaluutalaenude suur

⁽¹⁾ KOM(2011) 142 lõplik.

⁽²⁾ Vt ettepanek direktiivi neljas põhjendus.

⁽³⁾ EKP finantsstabiilsuse ülevaade, juuni 2010, lk 167.

maht võib kujutada endast mõnedes liikmesriikides olulist haavatavust, kuna selline laenuandmine muudab pangandussüsteemi vahetu vahetuskursiriski krediidiriskiks ning tekitab majanduses märkimisväärsed makrorahanduslikke riske. Lisaks võib välisvaluutavõla kõrge tase piirata võimalusi rahapoliitilisteks manöövriteks ja nende tõhusust. Arvestades neid negatiivseid kõrvalmõjusid, mis seonduvad välisvaluutas laenuandmisega, märkis EKP, et on tähtis, et poliitikakujundajad võtaksid meetmeid, vältimaks nende ülemäära kuhjumist pangandussüsteemis ⁽⁴⁾.

- 2.3. Eespool osutatud kontekstis rõhutas EKP, et välisvaluutas laenuandmisest tulenevate riskide leevendamisel võib mängida tähtsat rolli seadusandlike ja järelevalvemeetmete kehtestamine ⁽⁵⁾. Et saada välisvaluutas laenuandmine kontrolli alla, soovitakse poliitikakujundajatel üldreeglina tungivalt luua majandussubjektidele üldine tegevusraamistik, mis julgustab laenuandjaid ja -võtjaid tegema ettevaatlikke ja piisavalt informeeritud otsuseid. See hõlmab stabiilsusele orienteeritud usaldusväärset makromajanduspoliitikat ja rahanduslikku kirjaoskust suurendavaid tegevusi ning samuti kohast finantsnormistikku ja -järelevalvet ⁽⁶⁾. Sellega seoses määratletakse ettepanud direktiivis teave, mis tuleb tarbijatele anda, kui kavatakse väljastada laen valuutas, mis on erinev laenuvõtja riigi valuutast ⁽⁷⁾. EKP leiab, et kui krediit on vääringustatud välisvaluutas, peaks antav teave hõlmama ka selgitust võimalike riskide kohta tarbijatele ⁽⁸⁾.

3. Juurdepääs andmebaasidele ja riiklikele krediidiregistritele

- 3.1. Ettepanud direktiivi kohaselt peaks iga liikmesriik tagama ilma kedagi diskrimineerimata kõigile krediidiandjatele ⁽⁹⁾ juurdepääsu andmebaasidele, mida kõnealuses liikmesriigis kasutatakse selleks, et hinnata tarbijate kredidivõimet ja järgida tarbijate krediidikohustuste täitmist krediidilepingu kehtivuse ajal. Lisaks antakse ettepanud direktiivi kohaselt komisjonile volitused määrata kindlaks ühtsed krediidi registreerimise kriteeriumid ja andmetöötlusnõuded, mida kohaldatakse andmebaaside suhtes, sealhulgas kohaldatavad registreerimiskünnised ning sellistes andmebaasides kasutatavate põhimõistete kokkulepitud määratlused ⁽¹⁰⁾.

- 3.2. Seoses nende aspektidega, välja arvatud üks tehniline täpsustus (vt muudatus 1), soovib EKP esitada järgmised märkused, mis puudutavad komisjonile antavaid volitusi.

- 3.2.1. Esiteks hõlmavad ettepanud direktiivis viidatud andmebaasid eraõiguslike krediidiinfobüroode või -agentuuride hallatavaid andmebaase ning riiklike krediidiregistreid, mille eesmärgiks vastavas liikmesriigis on aidata hinnata tarbijate kredidivõimelisust ja järgida nende krediidikohustuste täitmist krediidilepingu kehtivuse ajal. Mitmes liikmesriigis peavad riikide keskpangad keskseid krediidiregistreid ning mõnda neist kasutatakse eelnimetatud eesmärkidel. EKP, kes tegutseb selles valdkonnas katalüüdina ⁽¹¹⁾, toetab kesksete krediidiregistrite vahelist koostööd, teabevahetust ning määratluste ja mõistete ühtlustamist piiriülesel tasandil ⁽¹²⁾. Pangandus- ja finantssektori korduvad häired on toonud selgelt esile kesksete krediidiregistrite tähtsuse, mis aitaks krediidiasutustel tõhusalt jälgida ja hallata krediidiriske, võimaldades neile juurdepääsu teabele laenuvõtjate võlakooormuse kohta. Kesksetest krediidiregistritest on abi usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvel, keskpankade ülesande täitmisel

⁽⁴⁾ Vt sellega seoses EKP 4. augusti 2010. aasta arvamus CON/2010/62 erinevate seaduste muutmise kohta, mis käsitlevad finantstasakaalu vähendamist, punkt 3.1.1. Kõik EKP arvamusel on avaldatud EKP veebilehel <http://www.ecb.europa.eu>

⁽⁵⁾ Vt joonealust märkust 3.

⁽⁶⁾ EKP 4. augusti 2010. aasta arvamus CON/2010/62 erinevate seaduste muutmise kohta, mis käsitlevad finantstasakaalu vähendamist, punkt 3.1.2.

⁽⁷⁾ Näiteks valem, mida kasutatakse vahetuskursi vahede arvutamiseks, ning vahede läbivaatamise sagedus või arvuliselt väljendatud näited, mis kirjeldavad, kuidas vastavate vahetuskursside muutused võivad mõjutada osamakseid (Vt ettepanud direktiivi II lisa „Euroopa standardne teabeleht“ ning eriti selle B osa 2. jao punkt 2 ja 5. jagu).

⁽⁸⁾ Ettepanud direktiivi artikli 9 lõike 1 punkt f

⁽⁹⁾ Ettepanud direktiivi kontekstis hõlmab see mõiste nii krediidiasutusi kui ka mittekrediidiasutusi, kes sõlmivad elamukinnisvaraga seotud lepinguid.

⁽¹⁰⁾ Ettepanud direktiivi artikli 16 lõige 2

⁽¹¹⁾ Vt Vastastikuse mõistmise memorandum seoses kesksete krediidiregistrite vahelise teabevahetusega, mille eesmärgiks on teabe edastamine andmeid esitavatele asutustele, aprill 2010, lk 1–18.

⁽¹²⁾ Vt EKP 31. mai 2001. aasta arvamus CON/2001/12 Hispaania majandusministeeriumi taotlusel seoses seaduseelnõuga, millega muudetakse mitmeid Hispaania finantsturgu reguleerivaid seadusi.

aidata kaasa finantssüsteemi stabiilsusele ning statistika eesmärkidel. Kesksete krediidiregistrite vahelise piiriülese sünergia edendamine aitab samuti kaasa kesksetele krediidiregistritele kreditoride kohase juurdepääsu tagamisele.

- 3.2.2. Teiseks toetab EKP ettepannud lähenemist anda komisjonile volitused, millega saaks määrata kindlaks ühtsed krediidi registreerimise kriteeriumid ja andmebaaside andmetöötlusnõuded eesmärgiga edendada eeskirjade ühtlustamist selles valdkonnas. Väljastatavate andmete ühtluse ja juurdepääsetavuse tagamiseks piiriülese teabevahetuse korral, tuleks andmetöötlusnõuete ja krediidi registreerimise kriteeriumide juures määrata kindlaks atribuutide põhikogum, ühtsed tunnuskoodid ja ühtsed põhimõistete määratlused ning andmesisu. Lisaks tuleks kaaluda konfidentsiaalsuse ja andmekaitse küsimusi ning siseriiklike andmebaaside koostalitlusvõimet. Samuti mõistab EKP, et ühtseid krediidi registreerimise kriteeriume tuleks pidada miinimumstandardiks ning lubada eraõiguslikel krediidiinfobüroodel või -agentuuridel ja riiklikel krediidiregistritel koguda vastavalt nende eesmärkidele ja ärimudelile kohastel juhtudel lisateavet asjaomaste krediitide kohta.
- 3.2.3. Kolmandaks soovib EKP teha tihedat koostööd Euroopa Pangandusjärelevalve Asutusega, EKPga ja eelnimetatud andmebaase haldavate EKPSi keskpankadega, arvestades nende vastavat pädevust ja eriteadmisi selles valdkonnas. Ühetaolisuse ja täielikkuse huvides soovib EKP samuti anda komisjonile seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ ⁽¹³⁾, artiklis 9 viidatud andmebaasidega samaväärsed volitused nagu antakse seoses tarbijakrediidilepingutega. Kui seadusandja otsustab mitte anda komisjonile volitusi, soovib EKP, tuginedes juba ettevõetud tööle ⁽¹⁴⁾, kaaluda liidu tasandil eeskirjade ja praktikate edasise ühtlustamise võimalusi ning samuti võtta arvesse rahvusvaheliste foorumite soovitusi näiteks seoses krediidiaruandlussüsteemide tõhusa järelevalvega ⁽¹⁵⁾.

4. Muud tehnilised märkused

Erinevalt direktiivist 2008/48/EÜ ⁽¹⁶⁾ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi ettepanekust tarbija õiguste kohta ⁽¹⁷⁾, ei käsitleta ettepanud direktiivis tarbijate ühtlustatud taganemisõigust kogu liidus. Arvestades elamukinnisvaraga seotud krediidilepingutest tulenevate tarbijate finantskohustuste olulisust ning aitamaks kaasa finantsstabiilsusele ja vastutustundlikule laenuandmisele ja laenuvõtmisele, soovib EKP kaaluda juba käimasoleva seadusandliku menetluse käigus vajadust lisada ettepanud direktiivi sätteid taganemisõiguse kohta ⁽¹⁸⁾.

Teksti redaktsiooni ettepanekud, kui EKP on soovitanud ettepanud direktiivi muuta, on esitatud lisas koos selgitustega.

Frankfurt Maini ääres, 5. juuli 2011

EKP president

Jean-Claude TRICHET

⁽¹³⁾ ELT L 133, 22.5.2008, lk 66.

⁽¹⁴⁾ Vt dokument „Report of the Expert Group on Credit Histories”, Euroopa Komisjoni siseturu ja teenuste peadirektorat, mai 2009, kättesaadav komisjoni veebilehel <http://ec.europa.eu>

⁽¹⁵⁾ Vt nt Maailmapanga 2011. aasta märtsi aruanne krediidiaruandluse kohta, mis on kättesaadav Maailmapanga veebilehel <http://siteresources.worldbank.org> (lk 8, 25 ja 53–59) või finantsstabiilsuse nõukogu ekspertarvamuse aruanne „Thematic Review on Mortgage Underwriting and Origination Practices”, 17. märts 2011, kättesaadav finantsstabiilsuse nõukogu veebilehel <http://www.financialstabilityboard.org>

⁽¹⁶⁾ Direktiivi 2008/48/EÜ artikkel 14.

⁽¹⁷⁾ KOM(2008) 614 lõplik. Euroopa Parlamendi esimese lugemise tulemus on kättesaadav nõukogu veebilehel <http://register.consilium.europa.eu>

⁽¹⁸⁾ Komisjon soovib hinnata vajadust kehtestada lepingu sõlmimise järgse etapiga seotud õigused ja kohustused direktiivi tulevikus toimuva läbivaatamise käigus (vt ettepanud direktiivi artikli 31 punkt f).

LISA

Muudatusettepanekud

Komisjoni redaktsiooni ettepanek	EKP muudatusettepanek ⁽¹⁾
----------------------------------	--------------------------------------

Muudatus 1

Artikli 16 lõiked 1 ja 2

„1. Iga liikmesriik tagab ilma kedagi diskrimineerimata kõigile krediidiandjatele juurdepääsu andmebaasidele, mida kõnealuses liikmesriigis kasutatakse selleks, et hinnata tarbijate krediidivõimelisust ja järgida tarbija krediidikohustuste täitmist krediidlepingu kehtivuse ajal. Sellised andmebaasid hõlmavad eraõiguslike krediidiinfobüroode või –agentuuride hallatavaid andmebaase ning riiklikke krediidiregistreid. 2. Komisjonile antakse kooskõlas artikliga 26 ning vastavalt artiklites 27 ja 28 sätestatud tingimustele volitused määrata kindlaks ühtsed krediidi registreerimise kriteeriumid ja andmetöötlusnõuded, mida kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud andmebaaside suhtes. Eelkõige määratakse selliste delegeeritud õigusaktidega kindlaks selliste andmebaaside suhtes kohaldatavad registreerimiskünnised ning määratletakse sellistes andmebaasides kasutatavad põhimõisted.”	„1. Iga liikmesriik tagab ilma kedagi diskrimineerimata kõigile teiste liikmesriikide krediidiandjatele juurdepääsu andmebaasidele, mida kõnealuses liikmesriigis kasutatakse selleks, et hinnata tarbijate krediidivõimelisust ja järgida tarbija krediidikohustuste täitmist krediidlepingu kehtivuse ajal. Sellised andmebaasid hõlmavad eraõiguslike krediidiinfobüroode või –agentuuride hallatavaid andmebaase ning keskpankade või muude avaliku võimu kandjate peeta riiklikke krediidiregistreid. 2. Komisjonile antakse kooskõlas artikliga 26 ning vastavalt artiklites 27 ja 28 sätestatud tingimustele volitused määrata kindlaks ühtsed krediidi registreerimise kriteeriumid ja andmetöötlusnõuded, mida kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud andmebaaside suhtes, konsulteerides selleks Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse, EKP ja nimetatud andmebaase haldavate EKPSi keskpankadega. Eelkõige määratakse selliste delegeeritud õigusaktidega kindlaks selliste andmebaaside suhtes kohaldatavad registreerimiskünnised ning määratletakse sellistes andmebaasides kasutatavad põhimõisted.”
--	--

Selgitus

EKP soovib kooskõlas direktiiviga 2008/48/EÜ viidata ettepanud direktiivis teiste liikmesriikide krediidiandjatele. Lisaks on ettepanud artikli 16 lõike 2 muudatusettepaneku eesmärgiks selgitada, et: a) mitmeid riiklikke krediidiregistreid peavad keskpankad ja teised avaliku võimu kandjad; ning b) komisjonile oleks volituse alusel antavate aktide ettevalmistamisel kasu Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse, EKP ja asjaomaste EKPSi keskpankade eriteadmistest selles valdkonnas.

Muudatus 2

Artikli 9 lõike 1 punkt f

„f) saadavaloleva krediidi vääring või vääringud, sealhulgas selgitus selle kohta, kuidas see mõjutab tarbijat, kui krediit on nomineeritud välisvaluutas;”	„f) saadavaloleva krediidi vääring või vääringud, sealhulgas selgitus selle kohta, kuidas see mõjutab tarbijat on mõjud ja võimalikud riskid tarbijale , kui krediit on nomineeritud välisvaluutas;”
---	--

Selgitus

Üldine teave krediidlepingute kohta peaks hõlmama ka teavet võimalike riskide kohta, mis kaasnevad laenu vääringustamisega välisvaluutas, näiteks mõju, mida avaldavad asjaomase valuutakursi muutused.

Muudatus 3

Artikli 10 lõike 1 punkt c

„c) kui ta tegutseb seotud kredidivahendajana, kinnitus selle kohta, ning tarbija taotlusel sellis(t)e krediidiandja(te) nime(d), kelle nimel ta tegutseb;”	„c) kui ta tegutseb seotud kredidivahendajana, kinnitus selle kohta, ning tarbija taotlusel tarbija taotlusel sellis(t)e krediidiandja(te) nime(d), kelle nimel ta tegutseb;”
---	---

Selgitus

Läbipaistvuse huvides tuleb selline teave anda tarbijale kõikidel juhtudel.

Komisjoni redaktsiooni ettepanek

EKP muudatusettepanek ⁽¹⁾**Muudatus 4**

Artikli 13 lõige 1

„1. Liikmesriigid tagavad, et krediidiandja teavitab tarbijat paberil või muul püsival andmekandjal laenuintressimäära muutusest enne muutuse jõustumist. Teave sisaldab pärast uue laenuintressimäära jõustumist tehtavate tagasimaksete suurust ning üksikasju maksete arvu ja sageduse kohta, kui viimased muutuvad.”

„1. Liikmesriigid tagavad, et krediidiandja teavitab tarbijat paberil või muul püsival andmekandjal laenuintressimäära muutusest **üldjuhul vähemalt üks kuu** enne muutuse jõustumist. Teave sisaldab pärast uue laenuintressimäära jõustumist tehtavate tagasimaksete suurust ning üksikasju maksete arvu ja sageduse kohta, kui viimased muutuvad.”

Selgitus

Tarbijale tuleb laenuintressimäära muutustest piisavalt ette teatada.

Muudatus 5

II lisa B osa 6. jao punkt 4

„[...]. Samuti märgib krediidiandja: 1) (vajaduse korral) kohaldatavad ülem- ja alammäärad; 2) näite selle kohta, kuidas osamakse suurus muutub, kui intressimäär suureneb või väheneb 1 % võrra või rohkem, kui see on intressimäära tavapärasest kõikumisulatust arvesse võttes realistlikum ning 3) intressi ülemmäära korral osamakse summa halvimal võimalikul juhul.”

„[...]. Samuti märgib krediidiandja: 1) (vajaduse korral) kohaldatavad ülem- ja alammäärad; 2) näite selle kohta, kuidas osamakse suurus muutub, kui intressimäär suureneb või väheneb **2-4% protsendi** võrra või rohkem, kui see on intressimäära tavapärasest kõikumisulatust arvesse võttes realistlikum ning 3) intressi ülemmäära korral osamakse summa halvimal võimalikul juhul.”

Selgitus

Elamukinnisvaraga seotud krediidilepingu kestvuseks võib olla mitu aastakümnet. Järelikult on väga tõenäoline, et selle perioodi jooksul tõusevad intressimäärad rohkem kui ühe protsendi võrra. Kui krediidileping sõlmitakse madalate intressimääradega perioodil, on selline tõus peaaegu kindel. Laenuvõtjatele tuleb anda teave, mis on piisav selleks, et nad suudaksid mõista eesmiseva intressimäärade tõusu mõju. Sellisena on ühe protsendi suurune muutus väga leebe, arvestades intressimäärade muutuste mõju osamaksetele. Seda arvestades annab kahe protsendi suurune tõus parema ettekujutuse selle kohta, kuidas intressimäärade tõus mõjutab osamakseid.

⁽¹⁾ Rõhutatud kiri osutab EKP ettepanekule lisada uus tekst. Läbi kriipsutatud kiri osutab EKP väljajätmisettepanekule.

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA KOMISJON

Euro vahetuskurss ⁽¹⁾

17. august 2011

(2011/C 240/05)

1 euro =

Valuuta			Kurss	Valuuta			Kurss
USD	USA dollar		1,4477	AUD	Austraalia dollar		1,3687
JPY	Jaapani jeen		110,77	CAD	Kanada dollar		1,4167
DKK	Taani kroon		7,4499	HKD	Hongkongi dollar		11,2802
GBP	Inglise nael		0,87760	NZD	Uus-Meremaa dollar		1,7264
SEK	Rootsi kroon		9,1685	SGD	Singapuri dollar		1,7391
CHF	Šveitsi frank		1,1402	KRW	Korea won		1 547,43
ISK	Islandi kroon			ZAR	Lõuna-Aafrika rand		10,2735
NOK	Norra kroon		7,7985	CNY	Hiina jüaan		9,2466
BGN	Bulgaaria lev		1,9558	HRK	Horvaatia kuna		7,4610
CZK	Tšehhi kroon		24,430	IDR	Indoneesia ruupia		12 329,46
HUF	Ungari forint		269,40	MYR	Malaisia ringit		4,3040
LTL	Leedu litt		3,4528	PHP	Filipiini peeso		61,448
LVL	Läti latt		0,7091	RUB	Vene rubla		41,4744
PLN	Poola zlott		4,1338	THB	Tai baht		43,243
RON	Rumeenia leu		4,2466	BRL	Brasiilia reaal		2,2880
TRY	Türgi liir		2,5566	MXN	Mehhiko peeso		17,5897
				INR	India ruupia		65,6800

⁽¹⁾ Allikas: EKP avaldatud viitekurss.

V

(Teated)

KONKURENTSIPOLIITIKA RAKENDAMISEGA SEOTUD MENETLUSED

EUROOPA KOMISJON

RIIGIABI – SOOME

Riigiabi SA.32602 (11/C) – Põllumajandustööstuse rahastamise seaduse alusel antud investeeringuabi ja noortele põllumajandustootjatele antava starditoetuse muutmine

(2011/C 240/06)

Käesoleva kokkuvõtte järel autentses keeles 29. juunil 2011. aastal esitatud kirjas teatas komisjon Soomele oma otsusest alata Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 lõikega 2 ettenähtud menetlus seoses eespool nimetatud meetmega.

Huvitatud isikud võivad saata oma märkused meetme kohta, mille suhtes komisjon menetlust alustab, ühe kuu jooksul alates käesoleva kokkuvõtte ja sellele järgneva kirja avaldamisest järgmisel aadressil:

European Commission
Directorate-General for Agriculture
Directorate M2
Building/Office L130 5/88
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22967672

Need märkused edastatakse Soomele. Märkusi esitavad huvitatud isikud võivad kirjalikult taotleda neid käsitlevate andmete konfidentsiaalsust, täpsustades taotluse põhjused.

KOKKUVÕTE

I. MENETLUS

ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 kohaselt teavitas Soome Vabariigi Alaline Esindus Euroopa Liidu juures komisjoni kõnealusest meetmest 21. veebruari 2011. aasta kirjaga, mis registreeriti samal päeval.

Soome ametiasutused edastasid täiendava teabe 28. märtsi 2011. aasta, 15. aprilli 2011. aasta ja 16. juuni 2011. aasta kirjaga, mis registreeriti vastavatel kuupäevadel.

N 264/2000, mis on heaks kiidetud 9. oktoobri 2000. aasta otsusega SG(2000) D/107394 ja mida on muudetud 10. juuni 2003. aasta otsusega K(2003) 1872 heakskiidetud abikavaga N 679/02 ja 3. novembri 2004. aasta otsusega K(2004) 4323 heakskiidetud abikavaga N 237/04. Olemasolevad abikavad hõlmavad Soome ametiasutuste tingimust, et laenusaja peab alati maksma vähemalt 2 % suurust intressi. Käesoleva muudatusena kavandavad Soome ametiasutused vähendada abisaaja 2 % suurust vähimat omaosalust intresside maksmisel 2011. ja 2012. aastal 1 %-ni. Soome ametiasutuste kohaselt tuleks kavandavat vähendamist hakata kohaldama uuele abile, mida antakse olemasolevate abikavade alusel kuni nende lõppemiseni, ning samuti abile, mida on juba antud eespool osutatud olemasolevate abikavade raames.

II. KIRJELDUS

Käesolev teatis hõlmab intressitoetuse vormis põllumajandustootjatele antavat starditoetust ja investeeringuabi, mida on antud olemasolevate abikavadega N 97/2000, N 160/2000 ja

Meede hakkab hõlmama üle 1 000 abisaaja, kes on põllumajandustoodete esmatootmisega tegelevad VKEd, ja meetme kogueel- arve aastateks 2011–2012 on 7 miljonit.

III. HINDAMINE

ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 kohaselt on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest mis tahes kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatavaid ettevõtjaid või teatavate kaupade tootmist, ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

Selles etapis on tõenäoline, et üks osa teatatud meetmest, millega muudetakse käesoleva abimeetmete otsuse kuupäevani antud abi tingimusi, ei ole vastavuses riigiabiga Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses.

— Juba antud abi tingimuste tagasiulatuv muutmine peaks vähendama koormust, mida abisaaja on nõustunud kandma abi saamise ajal ja mis moodustab tegevusabi, mis on ette nähtud lihtsalt abisaaja finantsolukorra parendamiseks.

— Kõnealune abi ei ole vastavuses Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktiga c ja ühenduse põllumajandus- ja metsandussektori 2007–2013 aasta suuniste punktiga 16, ⁽¹⁾ mille kohaselt ei saa abi, mida antakse tagasiulatavalt tegevustele, mille abisaaja on juba teinud, sisaldada piisavas koguses stimuleerivat elementi ning seda tuleb pidada tegevusabiks, mis on ette nähtud lihtsalt abisaaja finantskohustuse leevendamiseks.

Eelnevat silmas pidades ja tegutsedes vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 108 lõikes 2 sätestatud menetlusele taotleb komisjon, et Soome esitaks ühe kuu jooksul pärast käesoleva kirja saamist oma märkused ja kogu teabe, mis võiks abimeetme hindamisel kasuks tulla.

KIRJA TEKST

„Komissio ilmoittaa Suomelle, että se on tutkittuun Suomen viranomaisten toimittamat edellä tarkoitettua toimenpidettä koskevat tiedot päättänyt aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 108 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn tämän päätöksen päivämäärään saakka myönnetyn tuen osalta ja olla vastustamatta tukea, joka myönnetään tämän päätöksen päivämäärän jälkeen, sillä jälkimmäinen tuki on SEUT-sopimuksen mukaista.

1. MENETTELY

- (1) Suomen pysyvä edustusto Euroopan unionissa ilmoitti SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle tästä toimenpiteestä 21. helmikuuta 2011 päivityllä ja samana päivänä saapuneeksi kirjatulla kirjeellä.
- (2) Suomen viranomaiset toimittivat lisätietoja 28. maaliskuuta, 15. huhtikuuta ja 16. kesäkuuta 2011 päivityillä, samoina päivinä saapuneeksi kirjatulla kirjeillä.

⁽¹⁾ ELT C 319, 27.12.2006, lk 1.

2. KUVAAUS

2.1 Nimi

- (3) Maaseutuelinkeinojen rahoituslain mukaisen investointituen ja nuoren viljelijän aloitustuen muutos

2.2 Tuensaajat

- (4) Yli 1 000 maataloustuotteiden alkutuotannon alalla toimiva pientä ja keskisuurta yritystä

2.3 Talousarvio

- (5) 7 miljoonaa euroa vuosina 2011–2012

2.4 Kesto

- (6) 1.1.2000–31.12.2012

2.5 Toimenpiteen tausta

2.5.1 Käsiteltävänä olevalla ilmoituksella tehtävien muutosten kuvaus

- (7) Käsiteltävänä olevalla toimenpiteellä Suomen viranomaiset ilmoittavat muutoksesta investointitukeen ja nuorten viljelijöiden aloitustukeen, joista säädetään nykyisissä tukijärjestelmissä N 97/2000, N 160/2000 ja N 264/2000 (hyväksytty 9. lokakuuta 2000 tehdyllä päätöksellä SG(2000) D/107394) ja joita on muutettu tukijärjestelmällä N 679/02 (hyväksytty 10. kesäkuuta 2003 tehdyllä päätöksellä K(2003) 1872) ja tukijärjestelmällä N 237/04 (hyväksytty 3. marraskuuta 2004 tehdyllä päätöksellä K(2004) 4323). Lisäksi Suomen viranomaiset ilmoittavat, että vuodesta 2004 lähtien tukijärjestelmällä on pantu täytäntöön investointitukijärjestelmä, joka sisältyy Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 141 artiklan mukaiseen kansalliseen tukeen ⁽²⁾, ja Suomen pohjoisten alueiden maatalouden pitkäaikainen kansallisen tuki, jota myönnetään Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 142 artiklan nojalla ⁽³⁾.

- (8) Käsiteltävänä oleva ilmoitus koskee nuorten viljelijöiden aloitustukea ja investointitukea, jotka myönnetään edellä mainituissa nykyisissä tukijärjestelmissä korkotukena. Nykyisissä tukijärjestelmissä Suomen viranomaiset ovat asettaneet ehdoksi sen, että lainanottajan on aina maksettava korkoa vähintään 2 prosenttia. Nyt tehtävällä muutoksella Suomen viranomaiset aikovat alentaa korkotuen saajan maksaman vähintään 2 prosentin korko-osuuden yhteen prosenttiin vuosiksi 2011 ja 2012. Suomen viranomaisten mukaan ennakoitua alennusta sovellettaisiin uuteen tukeen, joka myönnetään nykyisissä tukijärjestelmissä niiden voimassaolon loppuun saakka, ja tukeen, joka on jo myönnetty edellä mainituissa nykyisissä tukijärjestelmissä.

⁽²⁾ Komission päätös N:o K(2008) 696, tehty 27 päivänä helmikuuta 2008, Suomen kansallisen tukiohjelman hyväksymisestä Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista tehdyn asiakirjan ja erityisesti sen 141 artiklan osalta. Aiemmat 141 artiklan mukaista tukea koskevat päätökset tehtiin 16. maaliskuuta 2004 (komission päätös N:o K(2004) 475), 14. maaliskuuta 2000 (komission päätös 2000/364/EY) ja 22. joulukuuta 1999 (komission päätös 2000/167/EY).

⁽³⁾ Suomen pohjoisten alueiden maataloutta koskeva pitkäaikaisten kansallisten tukien järjestelmä. Viimeisimmät 142 artiklan mukaista tukea koskevat päätökset tehtiin 22. joulukuuta 2005 (pätös N:o K(2005) 5599) ja 30. huhtikuuta 2009 (pätös N:o K(2009) 3067).

2.5.2 Tukitoimenpiteiden kuvaus

- (9) Nykyisissä tukijärjestelmissä tuki voidaan myöntää suorana avustuksena, tuettuna lainana tai valtion takauksena (tai niiden yhdistelmänä). Käsiteltävänä oleva ilmoitus koskee tukea, joka myönnetään korkotukena tuensaajan ottamaan valtionlainaan tai tavanomaiseen pankkilainaan. Jos kyseessä on valtionlaina, tuen enimmäismäärä on 5 prosenttiyksikköä, kun taas tavanomaisen lainan korkotuki on 4 prosenttiyksikköä lainan korosta. Suomen viranomaisten mukaan lainan korko on molemmissa tapauksissa aina markkinaehtoinen korko, jota alennetaan tuen määrällä kultakin korkojaksolta.
- (10) Suomen viranomaiset totesivat lisäksi, että tukijärjestelmässä tuensaajalle syntyy automaattinen oikeus hänen maksamansa koron pienennykseen. Joissakin tapauksissa asiasta on tehtävä hakemus. Molempien tapauksien osalta viranomaiset vahvistavat, että vuosiksi 2007–2013 vahvistettujen maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽¹⁾, jäljempänä 'suuntaviivat', 16 kohtaa noudatetaan.
- (11) Suomen viranomaiset ovat lisäksi osoittaneet, että ehdotettu tuki on linjassa asianomaisten maaseudun kehittämisohjelmien kanssa ja että tuki on kohdennettu selkeästi määriteltäviin tavoitteisiin, jotka kuvastavat tunnistettuja rakenteellisia ja alueellisia tarpeita sekä rakenteellisia haittoja.

2.5.2.1 Investointituki

- (12) Vuodesta 2000 myönnetty investointituki on hyväksytty tukijärjestelmistä N 97/2000, N 160/2000 ja N 264/2000 9. lokakuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä SG(2000) D/107394. Nykyistä tukijärjestelmää on muutettu järjestelmällä N 679/02, joka on hyväksytty 10. kesäkuuta 2003 tehdyllä päätöksellä K(2003) 1872.
- (13) Maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevat suuntaviivat vuosiksi 2007–2013 tulivat voimaan 1. tammikuuta 2007. Suuntaviivojen 196 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on muutettava nykyisiä tukijärjestelmiään siten, että ne ovat suuntaviivojen mukaiset viimeistään 31. joulukuuta 2007, lukuun ottamatta maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvään investointitukeen sovellettavia voimassa olleita järjestelmiä, jotka oli lakkautettava viimeistään 31. joulukuuta 2008, ja maatilojen maanostoon liittyvään investointitukeen sovellettavia voimassa olleita järjestelmiä, jotka oli muutettava suuntaviivojen mukaisiksi viimeistään 31. joulukuuta 2009. Suomen viranomaiset vahvistavat toteuttaneensa tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä muuttaakseen nykyiset tukijärjestelmät suuntaviivojen mukaisiksi. Ne toteavat ilmoituksessaan erityisesti seuraavaa:
- (14) Maatilojen investointituen tarkoituksena on alentaa tuotantokustannuksia, parantaa ja suunnata uudelleen tuotantoa, parantaa laatua, suojella ja parantaa luonnonympäristöä, turvata hygieniaolosuhteiden ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten taso sekä monipuolistaa maatalon toimintoja. Tuki ei liity pelkkiin korvaaviin investointeihin eikä investointeihin tuotteisiin, joihin sovelletaan yksittäisten viljelijöiden, tilojen tai tuotantolaitosten tasolla jonkin maataloustukirahastosta rahoitettavan yhteisen markkina-

järjestelyn (suorat tukijärjestelmät mukaan luettuina) mukaisia tuotantorajoituksia tai yhteisön tuelle asetettuja rajoituksia ja jotka aiheuttaisivat kyseiset rajoitukset ylittävän tuotantokapasiteetin kasvun.

- (15) Tuki on tarkoitettu maataloille, jotka eivät ole vaikeuksissa, eikä se ole tarkoitettu maitoa ja maitotuotteita vastaavien tuotteiden tai niiden korvikkeiden valmistusta ja kaupan pitämistä varten.
- (16) Tukikelpoisiin menoihin kuuluvat kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankinta tai parantaminen sekä koneiden ja laitteiden hankinta tai ostoleasing, mukaan luettuina tietokoneohjelmistot, enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti, lukuun ottamatta leasingsopimukseen liittyviä kustannuksia ja edellä oleviin menoihin liittyviä yleiskuluja. Tuki voi kattaa käytettyjen laitteiden hankinnasta aiheutuvat kustannukset. Tässä tapauksessa sitä voidaan myöntää vain pienille ja keskiuurille yrityksille, joilla on alhainen tekninen taso ja vain vähän pääomaa. Tuotanto-oikeuksien, eläinten tai yksivuotisten kasvien hankinta ja yksivuotisten kasvien istuttaminen on suljettu tukijärjestelmän ulkopuolelle. Käsiteltävänä oleva ilmoitus ei koske maanhan-kintaan tarkoitettua tukea.
- (17) Viljelijöille myönnettävän investointituen tuki-intensiteetti on enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽²⁾ 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla (enintään 60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneissa noudatetaan komission päätöksiä, jotka koskevat Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaista tukea), enintään 60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista nuorten viljelijöiden osalta epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla, jos investoinnit tehdään viiden vuoden kuluessa tilanpidon aloittamisesta (enintään 70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneissa noudatetaan komission päätöksiä, jotka koskevat Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaista tukea) ja enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneista aiheutuu lisäkustannuksia, jotka liittyvät luonnonympäristön suojeluun ja parantamiseen, kotieläintuotantotilojen hygieniaolosuhteiden parantamiseen tai tilalla kasvatettavien eläinten hyvinvoinnin parantamiseen ja jotka ovat aiheutuneet hiljattain käyttöönotettujen vähimmäisvaatimusten käyttöönotolle asetettujen määräaikojen kuluessa.
- (18) Suomen viranomaiset vahvistavat, että kun kyse on investointien aiheuttamista lisäkustannuksista, jotka liittyvät luonnonympäristön suojeluun ja parantamiseen, kotieläintuotantotilojen hygieniaolosuhteiden tai tilalla kasvatettavien eläinten hyvinvoinnin parantamiseen, korotus rajoittuu investointeihin, jotka joko ylittävät yhteisön voimassa olevat vähimmäisvaatimukset tai tehdään hiljattain käyttöönotettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi. Korotettua tuki-intensiteettiä sovelletaan yksinomaan aiheellisiin lisäkustannuksiin eikä tuotantokapasiteettia lisääviin investointeihin.

⁽¹⁾ EUVL C 319, 27.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

2.5.2.2 Nuorten viljelijöiden aloitustuki

- (19) Vuodesta 2000 myönnetty nuorten viljelijöiden aloitustuki on hyväksytty tukijärjestelmistä N 97/2000, N 160/2000 ja N 264/2000 9. lokakuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä SG(2000) D/107394. Nykyistä tukijärjestelmää on muutettu järjestelmällä N 679/02, joka on hyväksytty 10. kesäkuuta 2003 tehdyllä päätöksellä K(2003) 1872, ja järjestelmällä N 237/04, joka on hyväksytty 3. marraskuuta 2004 tehdyllä päätöksellä K(2004) 4323. Suomen viranomaisten mukaan nuoren viljelijän aloitustukea myönnettiin nykyisissä tukijärjestelmissä viimeksi 30. kesäkuuta 2008. Viranomaisten mukaan uutta tukea ei myönnetä nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamiseksi. Suomen viranomaiset ovat lisäksi vahvistaneet, että vuosiksi 2000–2006 vahvistettujen maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen voimaantulon päätyttyä viranomaiset ovat toteuttaneensa uusien suuntaviivojen 196 kohdan mukaiset tarkoituksenmukaiset toimenpiteet saattaakseen nykyiset tukijärjestelmät uusien suuntaviivojen mukaisiksi. Ne toteavat ilmoituksessaan erityisesti seuraavaa:
- (20) Nuorten viljelijöiden aloitustukea myönnettiin alkutuottajille, kun seuraavat edellytykset täyttyivät: viljelijä oli alle 40-vuotias, hänellä oli riittävä ammattitaito ja pätevyys, hän aloitti tilanpidon ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaavana yrittäjänä ja hän esitti maataloustoimintansa kehittämiseksi elinkeinosuunnitelman. Elinkeinosuunnitelmassa kuvattiin ainakin tilan alkutilannetta sekä erityisiä välietappeja ja tavoitteita uuden tilan toiminnan kehittämiseksi. Lisäksi kuvattiin yksityiskohtaisesti investointeja, koulutusta, neuvontapalveluja ja muita mahdollisia tarpeellisia toimia tilan toiminnan kehittämiseksi. Toimivaltainen viranomainen arvioi elinkeinosuunnitelman noudattamista viiden vuoden kuluessa tuen myöntämistä koskevan yksittäisen päätöksen päivämäärästä. Lisäksi toimivaltaisen viranomaisen oli määriteltävä edellytykset jo maksetun tuen takaisin perimiselle, jos nuori viljelijä ei täyttänyt elinkeinosuunnitelman ehtoja arviointihetkellä. Tällöin viranomainen otti huomioon olosuhteet, joissa elinkeinosuunnitelmaa toteutettiin.
- (21) Suomen viranomaisten mukaan kaikkien edellä mainittujen tukikelpoisuusvaatimusten oli täyttyttävä, kun tuen myöntämistä koskeva yksittäinen päätös tehtiin, lukuun ottamatta riittävää ammattitaitoa koskevaa vaatimusta, jonka osalta myönnettiin 36 kuukauden lisäaika. Yksittäinen päätös nuoren viljelijän aloitustuen myöntämisestä tehtiin 18 kuukauden kuluessa tilanpidon aloittamisesta, siten kuin tilanpidon aloittaminen määritellään Suomen voimassa olevassa lainsäädännössä.
- (22) Suomen viranomaiset vahvistavat, että toimenpide täyttää voimassa olevat yhteisön tai kansalliset vaatimukset tai sen tavoitteena on varmistaa yhteisön tai kansallisten vaatimusten täyttäminen siten kuin esitettyä elinkeinosuunnitelmassa on yksilöity. Myönnettävä lisäaika, jonka kuluessa vaatimukset on täytettävä, ei ylitä 36:tä kuukautta toiminnan aloittamispäivästä.
- (23) Nuorten viljelijöiden tuki myönnettiin kertapalkkiona ja korkotukena. Käsiteltävänä oleva ilmoitus koskee ainoas-

taan korkotukena myönnettyä tukea. Suomen viranomaiset ovat vahvistaneet, että korkotukena myönnetyn nuorten viljelijöiden aloitustuen tuki-intensiteetti oli niiden sallittujen tuki-intensiteettien mukainen, joista säädetään valtiontukisäännöissä ja komission päätöksissä, jotka koskevat Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaista tukea.

2.6 Oikeusperusta

- Maaseutuelinkeinojen rahoituslaki (329/1999) muutokseen,
- Laki maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain voimaannpanosta annetun lain muuttamisesta (1154/2010).

3. TOIMENPITEEN ALUSTAVA ARVIOINTI

- (24) Maaliskuun 22. päivänä vuonna 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitetään asiaan liittyvät oikeudelliset seikat ja tosiseikat lyhyesti, komission alustava arvio ehdotetun toimenpiteen tukiluonteesta ja epäilyt toimenpiteen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.

3.1 Onko kyseessä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki?

- (25) Jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (26) Käsiteltävänä olevan ilmoituksen mukainen tuki rahoitetaan valtion varoista ja hyödyttää tiettyjä yrityksiä (vrt. edellä 3 ja 4 kohta). Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yritykselle myönnetty tuki voi vaikuttaa epäsuorasti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, jos yritys toimii markkinoilla, joilla käydään unionin sisäistä kauppaa⁽¹⁾. Kyseessä olevan tuen saajat toimivat markkinoilla, joilla käydään EU:n sisäistä kauppaa⁽²⁾. Lisäksi, jo pelkästään se seikka, että tuki vahvistaa yrityksen kilpailukykyä kilpailuihin yrityksiin verrattuna antamalla kyseiselle yritykselle taloudellisen edun, jota se ei olisi saanut muutoin harjoittaessaan tavanomaista toimintaansa, on osoitus siitä, että tukeen liittyy riski kilpailun vääristymisestä⁽³⁾. Kyseinen tukitoimenpide voi sen vuoksi olla omiaan vääristämään kilpailua ja vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (27) Edellä esitetyn perusteella 107 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät.

⁽¹⁾ Ks. erityisesti asiassa 102/87, Ranskan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio, 13.7.1988 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, Kok. 1988, s. 4067.

⁽²⁾ Maatalousala on hyvin avoin unionin sisäiselle kaupalle. Unionin sisäiseen kauppaan sisältyi vuonna 2007 maataloustuotteita 236 905 miljoonan euron (tuonti) ja 239 132 miljoonan euron (vient) edestä. Suomen osuus EU:n sisäisestä maataloustuotteiden kaupasta oli vuonna 2007 tuonnin osalta 2 778 miljoonaa euroa ja viennin osalta 855 miljoonaa euroa.

⁽³⁾ Asiassa 730/79, Philip Morris Holland BV v. Euroopan yhteisöjen komissio, 17.9.1980 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, Kok. 1980, s. 2671.

3.2 Tuen soveltuvuus sisämarkkinoille

- (28) Päädyttyään Suomen viranomaisten toimittamien tietojen perusteella siihen, että käsiteltävänä olevalla ilmoituksella tehtävät muutokset vaikuttavat tuensaajayritysten osalta olevan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, komission on arvioitava, soveltuuko tuki sisämarkkinoille. Tämän vuoksi on tarpeen selvittää, voitaisiinko tarkasteltavana olevaan toimenpiteeseen soveltaa joitain SEUT-sopimuksessa vahvistettuja poikkeuksia.
- (29) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätään, että sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
- (30) Maatilojen investointitukea on arvioitava vuosiksi 2007–2013 vahvistettujen maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen IV.A jakson mukaisesti ja nuorten viljelijöiden aloitustukea mainittujen suuntaviivojen IV.F jakson mukaisesti. Tarkasteltavana olevaan tapaukseen ei sovelleta komission asetusta (EY) N:o 1857/2006 ⁽¹⁾, sillä ilmoitettu järjestelmä on jo pantu täytäntöön.
- Maatilojen investointituki*
- (31) Suuntaviivojen IV.A jakson mukaan jäsenvaltiot voivat myöntää maatilainvestointeihin tukea tietyin edellytyksin.
- (32) Maatilojen investointituen tarkoituksena on tuotantokustannusten supistaminen, tuotannon parantaminen ja uudelleensuuntaaminen, laadun parantaminen sekä luonnonympäristön suojeleminen ja parantaminen tai hygieniaolosuhteiden tai eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten parantaminen (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 3 kohtaan). Kuten edellä 14 kohdassa todetaan, tarkasteltavana olevassa järjestelmässä pyritään näihin tavoitteisiin.
- (33) Tuen bruttointensiteetti ei voi ylittää 40:tä prosenttia tukikelpoisista kustannuksista (50:tä prosenttia epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla), 60:tä prosenttia tukikelpoisista investoinneista epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla ja 50:tä prosenttia muilla alueilla, jos nuoret viljelijät tekevät investoinnit viiden vuoden kuluessa tilanpidon aloittamisesta, ja se voidaan korottaa 60 prosenttiin (75 prosenttiin epäsuotuisilla alueilla), jos investoinneista aiheutuu lisäkustannuksista, jotka liittyvät ympäristön suojelemaan ja sen parantamiseen (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 2 kohtaan). Kuten edellä 17 kohdassa on kuvattu, viljelijöille tässä järjestelmässä myönnettävän investointituen tukiintensiteetti on 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla (60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneissa noudatetaan komission päätöksiä, jotka koskevat Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaista tukea), 60 prosenttia tukikelpoisista

kustannuksista nuorten viljelijöiden osalta epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla, jos investoinnit tehdään viiden vuoden kuluessa tilanpidon aloittamisesta (70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneissa noudatetaan komission päätöksiä, jotka koskevat Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaista tukea) ja 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneista aiheutuu lisäkustannuksia, jotka liittyvät luonnonympäristön suojelemaan ja parantamiseen, kotieläintuotantotilojen hygieniaolosuhteiden tai tilalla kasvatettavien eläinten hyvinvoinnin parantamiseen ja jotka ovat aiheutuneet hiljattain käyttöön otettujen vähimmäisvaatimusten käyttöönotolle asetettujen määräaikojen kuluessa. Tämä korotus voidaan myöntää ainoastaan investointeihin, joilla ylitetään yhteisön voimassa olevat vähimmäisvaatimukset, tai investointeihin, jotka tehdään hiljattain käyttöön otettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi. Korotuksen on rajoitettava yksinomaan tukikelpoisiin tarvittaviin lisäkustannuksiin eikä sitä sovelleta tuotantokapasiteettia lisääviin investointeihin. Edellä 17 kohdassa kuvatut tuki-intensiteetit noudattavat suuntaviivojen 28 kohtaa ja enimmäismääriä, jotka on vahvistettu liittymissopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaisen tuen hyväksyvissä komission päätöksissä. Suomen viranomaiset ovat lisäksi vahvistaneet, että kun kyse on investointien aiheuttamista lisäkustannuksista, jotka liittyvät luonnonympäristön suojelemaan ja parantamiseen taikka kotieläintuotantotilojen hygieniaolosuhteiden tai tilalla kasvatettavien eläinten hyvinvoinnin parantamiseen, korotus rajoittuu investointeihin, jotka joko ylittävät yhteisön voimassa olevat vähimmäisvaatimukset tai tehdään hiljattain käyttöön otettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi. Korotettua tukiintensiteettiä sovelletaan yksinomaan aiheellisiin lisäkustannuksiin eikä tuotantokapasiteettia lisääviin investointeihin (vrt. edellä 17 kohta).

- (34) Tukikelpoisiin kustannuksiin voi kuulua kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankinta tai parantaminen sekä koneiden ja laitteiden hankinta tai ostoleasing, mukaan luettuina tietokoneohjelmistot, enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti, sekä edellä oleviin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, toteutettavuustutkimukset sekä patenttien ja lisenssien hankinta (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 4 kohtaan). Nykyisen järjestelmän mukaiset tukikelpoiset kustannukset (vrt. edellä 15 kohta) kuuluvat komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan. Käsiteltävänä olevan ilmoituksen mukaan maanhankintaan ei myönnetä tukea.
- (35) Suomen viranomaiset ovat antaneet sitoumuksen, ettei tukea myönnetä (vrt. edellä 13–15 kohta)
- a) vaikeuksissa oleville yrityksille (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 5 kohtaan);
- b) jos se on vastoin yhteisistä markkinajärjestelyistä annetuissa neuvoston asetuksissa vahvistettuja kieltoja tai rajoituksia (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 6 kohtaan);

⁽¹⁾ EUVL L 358, 16.12.2006, s. 3.

- c) tuotanto-oikeuksien, eläinten tai yksivuotisten kasvien hankintaan tai yksivuotisten kasvien istuttamiseen (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 7 kohdan a ja b ala-kohtaan);
 - d) pelkkiin korvaaviin investointeihin (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 7 kohtaan);
 - e) maitoa ja maitotuotteita vastaavien tuotteiden tai niiden korvikkeiden valmistukseen (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 10 kohtaan).
- (36) Suuntaviivojen 36 kohdan mukaan maatalojen investointitukea koskeviin ilmoituksiin olisi liitettävä asiakirjat, jotka osoittavat, että tuki on linjassa asianomaisten maaseudun kehittämisohjelmien kanssa ja että se kohdennettu selkeästi määriteltyihin tavoitteisiin, jotka kuvastavat tunnistettuja rakenteellisia ja alueellisia tarpeita sekä rakenteellisia haittoja. Suomen viranomaiset ovat toimittaneet tiedot, joiden mukaan järjestelmä täyttää nämä ehdot (vrt. edellä 11 kohta).

Nuorten viljelijöiden aloitustuki

- (37) Nuorten viljelijöiden aloitustukeen sovelletaan suuntaviivojen IV.F jaksoa. Suuntaviivojen 82 kohdan mukaan tällaista tukea voidaan myöntää ainoastaan alkutuottajille. Suomen viranomaiset ovat vahvistaneet, että tämä edellytys täyttyy (vrt. edellä 20 kohta).
- (38) Suuntaviivojen 84 kohdan mukaan komissio katsoo nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamista koskevan valtiontuen olevan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista, jos se täyttää kaikki asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁾ 22 artiklassa ja komission antamissa mainittua asetusta koskevilla täytäntöönpanosäännöissä asetetut edellytykset.
- (39) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 22 artiklan 1 kohdan mukaan aloitustukea voidaan myöntää henkilöille, jotka a) ovat alle 40-vuotiaita ja ryhtyvät ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaaviksi maatalousyrittäjiksi; b) ovat riittävän ammattitaitoisia; c) esittävät maataloustoimintansa kehittämiseksi elinkeinosuunnitelman. Komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006⁽²⁾ 13 artiklassa tarkennetaan vielä, että asetuksen (EY) N:o 1698/2005 22 artiklan 1 kohdassa säädettyjen aloitustuen edellytysten on täyttyvä, kun tukihakemus jätetään. Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ammattitaitovaatimusten täyttämiseksi voidaan kuitenkin sallia tuen myöntämistä koskevan yksittäisen päätöksen päivämäärästä alkava enintään 36 kuukauden pituinen ajanjakso, jos nuori viljelijä tarvitsee mukautumisjakson, jonka kuluessa hän perustaa tilan tai uudistaa sen rakenteita, edellyttäen, että kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettua elinkeinosuunnitelmassa todetaan tällainen tarve. Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 22 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua elinkeinosuunnitelmassa on kuvattava vähintään seuraavia: tilan alkutilanne ja erityiset välietapit ja tavoitteet

uuden tilan toiminnan kehittämiseksi; yksityiskohtaiset tiedot investoinneista, koulutuksesta, neuvontapalveluista ja muista mahdollista tarpeellista toimista tilan toiminnan kehittämiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elinkeinosuunnitelmien noudattamista viiden vuoden kuluessa tuen myöntämistä koskevan yksittäisen päätöksen päivämäärästä. Ottaen huomioon olosuhteet, joissa elinkeinosuunnitelmaa toteutetaan, jäsenvaltioiden on määriteltävä edellytykset jo maksetun tuen takaisin perimiselle, jos nuori viljelijä ei täytä elinkeinosuunnitelman ehtoja arviointihetkellä. Yksittäinen päätös nuoren viljelijän aloitustuen myöntämisestä on tehtävä 18 kuukauden kuluessa tilanpidon aloittamisesta, siten kuin tilanpidon aloittaminen määritellään jäsenvaltioiden voimassa olevassa lainsäädännössä. Nämä edellytykset täyttyvät (vrt. edellä 20–22 kohta).

- (40) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 22 artiklan 2 kohtaa noudattaen tuki ei ylitä mainitun asetuksen liitteessä säädettyä enimmäismäärää ja, jos tuki yhdistyy Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaiseen tukeen, tuki-intensiteetti ei yhteensä ylitä asianomaisissa komission päätöksissä sallittua enimmäismääriä (vrt. edellä 23 kohta).

- (41) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 26 artiklan 1 kohdassa todetaan, että kun on kyse nuorista viljelijöistä, jotka saavat aloitustukea, tukea voidaan myöntää investointeihin, jotka tehdään voimassa olevien yhteisön vaatimusten täyttämiseksi, jos investoinnit mainitaan asetuksen 22 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua elinkeinosuunnitelmassa. Myönnettävä lisäaika, jonka kuluessa vaatimukset on täytettävä, voi olla korkeintaan 36 kuukautta toiminnan aloittamispäivästä. Koska järjestelmästä tukea saavan on esitettävä maataloustoimintansa kehittämiseksi elinkeinosuunnitelma ja lisäaika voi olla korkeintaan 36 kuukautta toiminnan aloittamispäivästä, tämä edellytys täyttyy (vrt. edellä 22 kohta).

Maatalojen investointituen ja nuorten viljelijöiden aloitustuen kannustava vaikutus

- (42) Suuntaviivojen 16 kohdan mukaan tuensaajan jo toteuttamia toimenpiteitä varten taannehtivasti myönnetyn tuen ei voida katsoa sisältävän tarpeellista kannustavaa piirrettä, vaan se on katsottava toimintatueksi, jonka ainoana tarkoituksena on keventää tuensaajan taloudellista taakkaa. Jotta voitaisiin maksimoida tuen kannustava vaikutus ja helpottaa sen osoittamista ilmoituksen yhteydessä, jäsenvaltioiden vahvistamiin tukikelpoisuussääntöihin on sisällyttävä ennen tuen myöntämistä seuraavat vaiheet:

— Tukijärjestelmän mukaista tukea voidaan myöntää toteutettuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta sen jälkeen, kun tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan perussopimuksen mukainen.

— Jos oikeus tuen saamiseen annetaan tukijärjestelmässä itsessään edellyttämättä mitään hallinnollisia lisätoimia, itse tuki voidaan myöntää toteutettuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta sen jälkeen, kun tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan perussopimuksen mukainen.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen, EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1–40.

⁽²⁾ EUVL L 368, 23.12.2006, s. 15.

— Jos tukijärjestelmässä edellytetään, että hakemus jätetään asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, itse tuki voidaan myöntää toteutettuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta kun seuraavat edellytykset täyttyvät: a) tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan perussopimuksen mukainen; b) tukihakemus on jätetty asianmukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle; c) asianomainen toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tukihakemuksen siten, että se velvoittaa viranomaisen myöntämään tuen ja että myönnettävän tuen määrä tai määrän laskutapa on selvästi ilmoitettu; toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä hakemuksen vain, jos tukeen tai tukijärjestelmään käytettävissä olevia määrärahoja ei ole kulutettu loppuun.

(43) Suomen viranomaiset ovat vahvistaneet, että käsiteltävänä olevan ilmoituksen mukaista uutta tukea (kun kyseessä ei ole jo myönnetyn tuen tukiedellytysten muuttaminen taannehtivasti) voidaan myöntää toteutettuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta sen jälkeen, kun tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan EY:n perussopimuksen mukainen. Jos oikeus tuen saamiseen annetaan tukijärjestelmässä itsessään edellyttämättä mitään hallinnollisia lisätoimia, itse tuki myönnetään toteutettuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta sen jälkeen, kun tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan perussopimuksen mukainen. Jos tukijärjestelmässä edellytetään, että hakemus jätetään asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, itse tuki myönnetään toteutettuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta kun seuraavat edellytykset täyttyvät: a) tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan perussopimuksen mukainen; b) tukihakemus on asianmukaisesti jätetty toimivaltaiselle viranomaiselle; c) asianomainen toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tukihakemuksen siten, että se velvoittaa viranomaisen myöntämään tuen ja että myönnettävän tuen määrä tai määrän laskutapa on selvästi ilmoitettu; toimivaltainen viranomainen hyväksyy hakemuksen vain, jos tukeen tai tukijärjestelmään käytettävissä olevia määrärahoja ei ole kulutettu loppuun (vrt. edellä 10 kohta).

(44) Ottaen huomioon, mitä viranomaiset ovat edellä 10 kohdassa asiasta vakuuttaneet, komissio päätelee, että suuntaviivojen 16 kohdassa kuvattu kannustava vaikutus toteutuu, kun kyseessä on uusi tuki, jota myönnetään tämän päätöksen päivämäärän jälkeen otetuille lainoille.

(45) Osa ilmoituksesta kuitenkin koskee jo myönnetyn tuen tukiedellytysten muuttamista taannehtivasti tavalla, joka vaikuttaa keventävän takkaa, jonka tuensaaja otti kantaakseen tuen myöntämishetkellä, ja johtavan siten mahdollisen uuden tuen myöntämiseen jo toteutetuille toimille. Tältä osin komissio katsoo alustavasti, että Suomen viranomaisten suunnittelema muutos on toimintatukea. Komissio epäilee, ettei tällaisen tuen myöntäminen olisi suuntaviivojen 16 kohdan mukaista, sillä tuensaajan jo toteuttamia toimenpiteitä varten taannehtivasti myönnetyn tuen ei kyseisen kohdan mukaan voida katsoa sisältävän tarpeellista kannustavaa piirrettä, vaan se on katsottava toimintatueksi, jonka ainoana tarkoituksena on keventää tuensaajan taloudellista taakkaa (vrt. edellä 42 kohta).

3.3 Pöytäkirja

(46) Edellä esitetyn perusteella komissio päätelee, että ilmoitettu tuki täyttää vuosiksi 2007–2013 vahvistetuissa maa- ja metsätalouden valtiontukea koskeissa yhteisön suuntaviivoissa vahvistetut edellytykset, jos tuki on tarkoitettu myöntää otettuihin lainoihin, jotka koskevat tämän päätöksen päivämäärän jälkeen toteutettuja toimia tai vastaanotettuja palveluja.

(47) Siltä osin, kun kyseessä on se osa ilmoitettua toimenpidettä, jolla muutetaan tämän päätöksen päivämäärään mennessä myönnetyn tuen tukiedellytyksiä, komissio on asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti päättänyt käynnistää muodollisen tutkintamenettelyn.

4. PÄÄTÖS

(48) Edellä esitetyn perusteella komissio on päättänyt katsoa, että ilmoitettu tuki soveltuu sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti, kun kyseessä ovat otetut lainat, jotka koskevat tämän päätöksen päivämäärän jälkeen toteutettuja toimia tai vastaanotettuja palveluja.

(49) Kun kyseessä on se osa ilmoitettua toimenpidettä, jolla muutetaan tämän päätöksen päivämäärään mennessä myönnetyn tuen tukiedellytyksiä, komissio kehottaa SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, että Suomi esittää huomautuksensa ja toimittaa kaikki tukitoimenpiteen arvioimiseksi tarpeelliset tiedot kuukauden kuluessa tämän kirjeen vastaanottamisesta.

(50) Komissio ilmoittaa Suomelle tiedottavansa asiasta asianomaisille julkistamalla tämän kirjeen ja sen tiivistelmän *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Komissio tiedottaa asiasta myös ETA-sopimuksen allekirjoittaneiden EFTA-maiden asianomaisille julkaisemalla tiedonannon *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-täydennysosassa sekä EFTA:n valvontaviranomaiselle lähettämällä sille jäljennöksen tästä kirjeestä. Kaikkia mainittuja asianomaisia kehoitetaan esittämään huomautuksensa kuukauden kuluessa julkaisupäivästä.

„Kommissionen vill genom denna skrivelse informera Finland om att den, efter att ha granskat de upplysningar som era myndigheter har tillhandahållit om stödet i fråga, har beslutat att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat EUF-fördraget). Förfarandet avser stöd som beviljats till och med dagen för detta beslut, medan kommissionen inte invänder mot det stöd som beviljas från och med dagen för detta beslut då det är förenligt med EUF-fördraget.

1. FÖRFARANDE

(1) Finlands ständiga representation vid Europeiska unionen anmälde genom en skrivelse av den 21 februari 2011 (registrerad samma dag) åtgärden ifråga till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget.

- (2) De finländska myndigheterna lämnade kompletterande upplysningar genom skrivelser av den 28 mars 2011, 15 april 2011 och 16 juni 2011 (registrerade samma dag).

2. BESKRIVNING

2.1 Benämning

- (3) Ändring av startstöd till unga jordbrukare och investeringsstöd som beviljats enligt lagen om finansiering av landsbygdsnäringar.

2.2 Mottagare

- (4) Drygt 1 000 små och medelstora stödmottagare verkssamma inom primär jordbruksproduktion.

2.3 Budget

- (5) 7 miljoner euro under perioden 2011–2012.

2.4 Varaktighet

- (6) 1.1.2000–31.12.2012.

2.5 Bakgrund

2.5.1 Beskrivning av de ändringar som denna anmälan innebär

- (7) Den åtgärd som de finländska myndigheterna anmäler avser en ändring av startstöd till unga jordbrukare och investeringsstöd, som beviljats enligt de gällande stödordningarna N 97/2000, N 160/2000 och N 264/2000. Dessa godkändes genom beslut SG(2000) D/107394 av den 9 oktober 2000 och ändrades genom stödordning N 679/02, godkänd genom beslut K(2003) 1872 av den 10 juni 2003, samt stödordning N 237/04, godkänd genom beslut K(2004) 4323 av den 3 november 2004. Vidare uppger de finländska myndigheterna att stödordningen från och med 2004 har använts för att genomföra den investeringsstödordning som ingår i det nationella stödet enligt artikel 141 i anslutningsakten för Finland ⁽¹⁾ och långsiktigt nationellt jordbruksstöd i Finlands norra regioner som beviljas enligt artikel 142 i anslutningsakten för Finland ⁽²⁾.
- (8) Anmälan avser startstöd till unga jordbrukare och investeringsstöd som beviljas enligt ovannämnda stödordningar i form av en räntesubvention. I gällande stödordningar har de finländska myndigheterna fastställt villkoret att låntagaren ska betala minst 2 % i ränta. Genom föreliggande ändring avser de finländska myndigheterna att för åren 2011 och 2012 sänka stödmottagarens egna ränteandel från minst 2 % till minst 1 %. Enligt de finländska myndigheterna ska den planerade sänkningen gälla nya bidrag som

beviljas enligt gällande stödordningar tills dessa löper ut men även bidrag som redan beviljats enligt nämnda stödordningar.

2.5.2 Beskrivning av stödåtgärderna

- (9) Stödet enligt gällande stödordningar kan beviljas i form av (eller en kombination av) direktstöd, subventionerat lån eller statlig garanti. Anmälan avser stöd i form av en räntesubvention som antingen beviljas för ett statligt lån eller normalt banklån som tas av stödmottagaren. Vid statliga lån är det maximala stödet 5 procentenheter, medan det vid lån med subventionerad ränta är 4 procentenheter i förhållande till låneräntan. Enligt de finländska myndigheterna är låneräntan i bägge fallen alltid marknadsräntan, som minskas med stödet för varje ränteperiod.
- (10) Vidare uppger de finländska myndigheterna att stödordningen kommer att innebära en automatisk rättighet för stödmottagaren att få en minskning av det egna bidraget till den tillämpliga räntesatsen eller också kommer i vissa fall en ansökan att krävas. I respektive fall bekräftade myndigheterna att punkt 16 kommer att efterlevas i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 ⁽³⁾ (nedan kallade riktlinjerna).

- (11) Vidare har de finländska myndigheterna visat att det föreslagna stödet är förenligt med berört landsbygdsutvecklingsprogram och att det har klart definierade mål som återspeglar kartlagda strukturella och territoriella behov samt strukturella nackdelar.

2.5.2.1 Investeringsstöd

- (12) Investeringsstöd beviljas från och med år 2000 och har godkänts genom kommissionens beslut SG(2000) D/107394 av den 9 oktober 2000 om statliga stödordningar N 97/2000, N 160/2000 och N 264/2000. Föreliggande stödordning ändrades genom stödordning N 679/02, som godkändes genom beslut K(2003) 1872 av den 10 juni 2003.
- (13) Den 1 januari 2007 trädde gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 i kraft. I punkt 196 i dessa anmodades medlemsstaterna att senast den 31 december 2007 ändra sina befintliga stödordningar för att följa dessa riktlinjer. Undantaget var befintliga stödordningar för investeringar i samband med bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, som skulle avskaffas senast den 31 december 2008 och för investeringar som avser inköp av mark i jordbruksföretag, som senast den 31 december 2008 skulle ändras i enlighet med dessa riktlinjer. De finländska myndigheterna har bekräftat att de har vidtagit lämpliga åtgärder för att anpassa befintliga stödordningar till riktlinjerna. I föreliggande anmälan uppger de finländska myndigheterna bland annat följande:
- (14) Investeringsstödet till jordbruksföretag syftar till att sänka produktionskostnaderna, förbättra och omorganisera produktionen, höja kvaliteten, bevara och förbättra miljön, uppfylla standarder för djurhygien och diversifiera verksamheterna. Stödet omfattar inte rena ersättningsinvesteringar och är heller inte knutet till investeringar som

⁽¹⁾ Kommissionens beslut nr K(2008) 696 av den 27 februari 2008 om godkännande av ett finländskt nationellt stödprogram för genomförande av särskilt artikel 141 i Akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning. De tidigare besluten om stöd enligt artikel 141 antogs den 16 mars 2004 (kommissionens beslut nr K(2004) 475), 14 mars 2000 (kommissionens beslut 2000/364/EG) och 22 december 1999 (kommissionens beslut 2000/167/EG).

⁽²⁾ Långsiktigt statligt stöd till jordbruket i de nordliga områdena i Finland. Kommissionens senaste beslut om stöd enligt artikel 142 antogs den 22 december 2005 (beslut nr K(2005) 5599) och 30 april 2009 (beslut nr K(2009) 3067).

⁽³⁾ EUT C 319, 27.12.2006, s. 1.

rör produkter som omfattas av produktionsrestriktioner eller en begränsning av gemenskapsstödet för enskilda jordbrukare, företag eller bearbetningsanläggningar inom ramen för en gemensam marknadsordning (inklusive direktstöd) finansierad av EGFJ, som skulle kunna medföra en ökning av produktionskapaciteten så att dessa restriktioner eller begränsningar överskrids.

- (15) Stödet är begränsat till jordbruksföretag som inte är i svårigheter och omfattar inte framställning och saluföring av imitations- eller ersättningsprodukter för mjölk och mjölkprodukter.
- (16) Stödberättigande utgifter får avse byggnation, förvärv eller förbättring av fast egendom, inköp eller hyrköp av maskiner och ny utrustning, bland annat datorprogram, upp till tillgångens marknadsvärde, exklusive kostnader som hör samman med ett hyresavtal och fasta kostnader i förbindelse med de två tidigare utgiftstyperna. Stödet får täcka inköp av begagnad utrustning, men endast för små och medelstora företag med låg teknisk nivå och litet kapital. Däremot omfattar stödordningen inte inköp av produktionsrättigheter, djur och ettåriga växter samt plantering av växter. Föreliggande anmälan avser inte stöd för markförvärv.
- (17) Stödnivån för investeringsstöd till jordbrukare är högst 50 % av de stödberättigande kostnaderna i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii eller iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽¹⁾ (högst 60 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar genomförda i enlighet med kommissionsbeslut om stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland). Vidare är stödnivån högst 60 % för unga jordbrukares stödberättigande kostnader i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii eller iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005, om de genomför investeringarna inom fem år från etableringen (högst 70 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar genomförda i enlighet med kommissionsbeslut om stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland). Slutligen är de högst 75 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar som leder till extra kostnader i samband med bevarande och förbättring av miljön, förbättring av hygienförhållandena på djurhållningsföretag eller av djurskyddet inom djurhållningen som genomförs inom tidsfristerna för införlivande av de nyligen införda minimikraven.
- (18) De finländska myndigheterna bekräftar att vid investeringar som leder till extra kostnader i samband med bevarande och förbättring av miljön, förbättring av hygienförhållandena på djurhållningsföretag eller av djurskyddet inom djurhållningen, är de extra kostnaderna begränsade till investeringar som antingen överstiger gemenskapens gällande minimikrav eller uppfyller nyligen införda minimistandarder. Den högre stödnivån är begränsad till de nödvändiga extra kostnaderna och avser inte investeringar som höjer produktionskapaciteten.

2.5.2.2 Startstöd till unga jordbrukare

- (19) Startstöd beviljas från och med år 2000 och har godkänts genom kommissionens beslut SG(2000) D/107394 av den

9 oktober 2000 om statliga stödordningar N 97/2000, N 160/2000 och N 264/2000. Den befintliga stödordningen ändrades genom stödordning N 679/02, som godkändes genom beslut K(2003) 1872 av den 10 juni 2003, och N 237/04 som godkändes genom beslut K(2004) 4323 av den 3 november 2004. De finländska myndigheterna uppger att den 30 juni 2008 det sista startstödet beviljades till unga jordbrukare enligt de nuvarande stödordningarna och de bekräftar att inga nya stöd kommer att beviljas. Dessutom har de finländska myndigheterna bekräftat att sedan gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn 2000–2006 upphört att gälla, har adekvata åtgärder vidtagits i enlighet med punkt 196 i de nuvarande riktlinjerna för att anpassa befintliga stödordningar till de nya riktlinjerna. Bland annat uppger de finländska myndigheterna i föreliggande anmälan följande:

- (20) Startstödet till unga jordbrukare beviljades primärproducenter på följande villkor: Jordbrukaren var yngre än 40 år, hade tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet, skulle för första gången starta ett jordbruksföretag som ledare för detta och hade lämnat in en affärsplan för företagets utveckling. I affärsplanen skulle åtminstone jordbruksföretagets utgångsläge beskrivas samt särskilda milstolpar och mål för utvecklingen av det nya företagets verksamhet. Vidare skulle närmare uppgifter ingå om investeringar, utbildning, rådgivning eller andra insatser som krävdes för att utveckla jordbruksföretagets verksamhet. Den behöriga myndigheten bedömde överensstämmelsen med affärsplanen senast fem år efter dagen för det enskilda beslutet om att bevilja stöd. När den beaktade omständigheterna för affärsplanens genomförande, skulle den behöriga myndigheten fastställa villkoren för återvinning av det stöd som redan mottagits om den unge jordbrukaren skulle ha misslyckats att uppfylla kraven i affärsplanen vid tidpunkten för bedömningen.
- (21) De finländska myndigheterna uppger att alla ovanstående kriterier för stödberättigande måste vara uppfyllda, när det enskilda beslutet om att bevilja stödet fattades. Undantaget var kravet på tillräcklig yrkeskunskap för vilket stödmotagaren beviljades 36 månaders anstånd. Det enskilda beslutet att bevilja startstöd för unga jordbrukare fattades senast arton månader efter etableringen som denna definieras i gällande bestämmelser i Finland.
- (22) De finländska myndigheterna bekräftar att åtgärden är förenlig med gällande gemenskapsnormer eller nationella normer eller också har den som mål att säkra överensstämmelse med gemenskapens eller nationella normer enligt den inlämnade affärsplanen. Uppskovet för att uppfylla normen överstiger inte 36 månader räknat från etableringsdatum.
- (23) Stödet till unga jordbrukare beviljades i form av ett engångsbidrag och en räntesubvention. Föreliggande anmälan avser endast stöd i form av räntesubventioner. De finländska myndigheterna har bekräftat att stödnivån för startstöd till unga jordbrukare som beviljades i form av räntesubvention låg i linje med reglerna för statligt stöd och kommissionens antagna beslut om stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland.

⁽¹⁾ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

2.6 Rättslig grund

- Maaseutuelinkeinojen rahoituslaki (329/1999) muutoksineen (Lag om finansiering av landsbygdsnäringsar).
- Laki maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain voimaanpanosta annetun lain muuttamisesta (1154/2010).

3. PRELIMINÄR BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

- (24) I artikel 6.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 fastställs att beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande ska sammanfatta relevanta sak- och rättsfrågor och att det även ska innehålla kommissionens preliminära bedömning av stödets art och kommissionens tvivel beträffande åtgärdens förenlighet med den inre marknaden.

3.1 Förekomst av stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget

- (25) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (26) Det stöd som beviljats enligt föreliggande anmälan finansieras med statliga medel och gynnar vissa företag (jfr punkterna 3–4 ovan). Enligt EU-domstolens rättspraxis kan stöd till ett företag snedvrida handeln mellan medlemsstater, om detta företag är verksamt på en marknad som omfattas av handel inom unionen ⁽¹⁾. Stödmottagarna är verksamma på en marknad där handel inom unionen förekommer ⁽²⁾. Enbart det faktum att ett företag får ökad konkurrenskraft i förhållande till konkurrerande företag genom en ekonomisk fördel som det inte skulle ha fått inom ramen för sin vanliga verksamhet visar att det finns en risk för snedvridning av konkurrensen ⁽³⁾. Det är därför sannolikt att det här är fråga om en åtgärd som snedvrider konkurrensen och som påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (27) Således är villkoren i artikel 107.1 uppfyllda.

3.2 Stödets förenlighet

- (28) Utifrån de finländska myndigheternas inlämnade uppgifter har kommissionen dragit slutsatsen att de ändringar som denna anmälan innebär torde utgöra statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget för de företag som är stödmottagare. Den måste nu undersöka om stödet är förenligt med den inre marknaden. För detta bör det fastställas om något av undantagen i EUF-fördraget kan tillämpas på åtgärden i fråga.

⁽¹⁾ Se särskilt domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1988, s. 4067.

⁽²⁾ Jordbrukssektorn är mycket öppen för handel inom EU: Under 2007 omsattes jordbruksprodukter till ett värde av 236 905 miljoner euro (import) respektive 239 132 miljoner euro (export) genom handel inom EU. Gentemot EU uppgick Finlands import respektive export av jordbruksprodukter till 2 778 respektive 855 miljoner euro år 2007.

⁽³⁾ Domstolens dom av den 17 september 1980 i mål 730/79, Philip Morris Holland BV mot kommissionen, REG 1980, s. 2671.

- (29) I artikel 107.3 c i EUF-fördraget anges att 'stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset' anses vara förenligt med den inre marknaden.

- (30) Investeringsstöd till jordbruksföretag ska bedömas i enlighet med avsnitt IV.A i riktlinjerna och startstöd till unga jordbrukare i enlighet med avsnitt IV.F i dessa. Kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006 ⁽⁴⁾ är inte tillämplig på föreliggande ärende, eftersom den anmälda stödordningen redan har genomförts.

Stöd till investeringar i jordbruksföretag

- (31) Enligt avsnitt IV.A i riktlinjerna kan medlemsstaterna bevilja jordbruksföretag investeringsstöd, om en rad villkor uppfylls.
- (32) Investeringsstöd till jordbruksföretag ska bidra till en minskning av produktionskostnader, förbättring och omstrukturering av produktion, kvalitetsförbättring, bevarande och förbättring av miljön eller förbättring av hygienförhållandena på djurhållningsföretag eller av djurskyddet inom djurhållningen (punkt 29 i riktlinjerna som hänvisar till artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1857/2006). Enligt punkt 14 ovan har stödordningen dessa syften.
- (33) Bruttostödnivåer får inte överstiga 40 % av de stödberättigande kostnaderna (50 % i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii och iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005). Vidare får de inte överstiga 60 % av de stödberättigande investeringarna i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii eller iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 och 50 % i andra områden. Det senare gäller även unga jordbrukares investeringar inom fem år efter etableringen men denna nivå får höjas till 60 % (75 % i mindre gynnade områden), om investeringarna leder till extra kostnader för skydd och förbättring av miljön (punkt 29 i riktlinjerna, som hänvisar till artikel 4.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006). Enligt punkt 17 ovan är föreliggande stödordnings nivå för investeringsstöd till jordbrukare högst 50 % av de stödberättigande kostnaderna i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii eller iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (högst 60 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar genomförda i enlighet med kommissionsbeslut om stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland). Vidare är stödnivån högst 60 % för unga jordbrukares stödberättigande kostnader i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii eller iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005, om de genomför investeringarna inom fem år från etableringen (högst 70 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar genomförda i enlighet med kommissionsbeslut om stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland). Slutligen är det högst 75 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar som leder till extra kostnader i samband med bevarande och förbättring av

⁽⁴⁾ EUT L 358, 16.12.2006, s. 3.

miljön, förbättring av hygienförhållandena på djurhållningsföretag eller av djurskyddet inom djurhållningen som genomförs inom tidsfristerna för införlivande av de nyligen införda minimikraven. Denna ökning kan bara beviljas för investeringar som går längre än lägsta gällande gemenskapskrav eller för investeringar som görs för att uppfylla nyligen införda minimistandarder. Ökningen ska begränsas till de extra stödberättigande kostnader som krävs och den får inte avse investeringar som ökar produktionskapaciteten. Stödnivåerna enligt punkt 17 ovan ligger i linje med punkt 28 i riktlinjerna och med fastställda begränsningar i kommissionens beslut om att godkänna stöd i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten. Vidare har de finländska myndigheterna bekräftat att vid investeringar som leder till extra kostnader i samband med bevarande och förbättring av miljön, förbättring av hygienförhållandena på djurhållningsföretag eller av djurskyddet inom djurhållningen, är de extra kostnaderna begränsade till investeringar som antingen överstiger gemenskapens gällande minimikrav eller uppfyller nyligen införda minimistandarder. Den högre stödnivån är begränsad till de nödvändiga extra kostnaderna och avser inte investeringar som höjer produktionskapaciteten (jfr punkt 17 ovan).

(34) Stödberättigande kostnader får omfatta byggnation, förvärv eller förbättring av fast egendom, inköp eller hyrköp av maskiner och utrustning, inklusive datorprogram, upp till tillgångens marknadsvärde och till dessa utgifter knutna allmänna kostnader, exempelvis för arvoden till arkitekter, ingenjörer och konsulter, genomförbarhetsstudier, förvärv av patent och licenser (punkt 29 i riktlinjerna som hänvisar till artikel 4.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006). De stödberättigande kostnaderna enligt föreliggande stödordning (jfr punkt 15 ovan) omfattas av artikel 4.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006. Föreliggande anmälan avser inte stöd för markförvärv.

(35) De finländska myndigheterna har åtagit sig att inte bevilja stöd i följande fall (se punkterna 13–15 ovan):

- a) Till företag i svårigheter (punkt 29 i riktlinjerna som hänvisar till artikel 4.5 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006).
- b) I strid mot förbud eller restriktioner enligt någon av rådets förordningar om den gemensamma marknadsordningen (punkt 29 i riktlinjerna som hänvisar till artikel 4.6 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006).
- c) För köp av produktionsrättigheter, djur och ettåriga växter, plantering av ettåriga växter (punkt 29 i riktlinjerna, som hänvisar till artikel 4.7 a–b i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006).
- d) För enkla ersättningsinvesteringar (punkt 29 i riktlinjerna som hänvisar till artikel 4.7 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006).
- e) För framställning av imitations- eller ersättningsprodukter för mjölk och mjölkprodukter (punkt 29 i riktlin-

jerna, som hänvisar till artikel 4.10 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006).

(36) I punkt 36 i riktlinjerna föreskrivs att anmälningar av investeringsstöd till jordbruksföretag ska åtföljas av dokumentation som visar att stödet är förenligt med det berörda programmet för landsbygdsutveckling och att stödet är inriktat på tydligt definierade mål som speglar kartlagda strukturella och territoriella behov samt strukturella nackdelar. De finländska myndigheterna har lämnat uppgifter om att föreliggande stödordning uppfyller dessa villkor (jfr punkt 11 ovan).

Startstöd till unga jordbrukare

(37) Kapitel IV.F i riktlinjerna är tillämpligt på startstöd till unga jordbrukare. I punkt 82 i riktlinjerna anges att sådant stöd endast kan beviljas primärproducenter. De finländska myndigheterna har bekräftat att detta villkor är uppfyllt (jfr punkt 20 ovan).

(38) I punkt 84 i riktlinjerna anges att kommissionen kommer att förklara att statligt stöd till unga jordbrukares etablering är förenligt med artikel 107.3 c i EUF-fördraget, om det uppfyller samtliga villkor i artikel 22 i förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽¹⁾ och i varje genomförandebestämmelse till den förordningen som antas av kommissionen.

(39) I enlighet med artikel 22.1 i förordning (EG) nr 1698/2005 kan startstöd beviljas personer som a) är under 40 år och som för första gången etablerar sig som ägare till ett jordbruksföretag, b) har tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet för detta, och c) lämnar in en affärsplan för hur de vill utveckla sitt jordbruk. Vidare anges i artikel 13 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 ⁽²⁾ att villkoren för startstöd till unga jordbrukare enligt artikel 22.1 i förordning (EG) nr 1698/2005 ska vara uppfyllda vid den tidpunkt då ansökan om stöd lämnas in. När det gäller villkoren för yrkeskunskap och yrkesskicklighet får emellertid en tidsperiod på högst 36 månader beviljas från den dag då det enskilda beslutet att bevilja stöd fattas, för att uppfylla villkoren i artikel 22.1 b i förordning (EG) nr 1698/2005 om den unga jordbrukaren behöver en anpassningsperiod för att bilda eller omstrukturera företaget, förutsatt att detta behov anges i affärsplanen enligt artikel 22.1 c. Den affärsplan som avses i artikel 22.1 c i förordning (EG) nr 1698/2005 ska minst innehålla följande: Jordbruksföretagets utgångsläge samt särskilda milstolpar och mål för utvecklingen av det nya företagets verksamhet; närmare uppgifter om investeringar, utbildning, rådgivning eller andra insatser som krävs för att utveckla jordbruksföretagets verksamhet. Överensstämmelsen med affärsplanen ska bedömas av den behöriga myndigheten senast fem år efter dagen för det enskilda beslutet om beviljande av stöd. Samtidigt som hänsyn tas till förhållandena vid genomförandet av affärsplanen ska medlemsstaterna fastställa villkor för återbetalning av stöd som redan har mottagits, ifall den unga jordbrukaren

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 368, 23.12.2006, s. 15.

inte lyckas uppfylla villkoren i affärsplanen vid bedömningstidpunkten. Det enskilda beslutet att bevilja startstöd till unga jordbrukare ska fattas senast arton månader efter etableringen som denna definieras i gällande bestämmelser i medlemsstaterna. Dessa villkor är uppfyllda (jfr punkterna 20–22 ovan).

(40) I enlighet med artikel 22.2 i förordning (EG) nr 1698/2005 kommer stödet inte att överstiga det högsta belopp som fastställs i bilagan till den förordningen. Om stöd kombineras med stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland, kommer de kombinerade stödnivåerna inte att överskrida de tak som godkänts genom kommissionens respektive beslut (jfr punkt 23 ovan).

(41) I artikel 26.1 i förordning (EG) nr 1698/2005 föreskrivs att om unga jordbrukare erhåller startstöd, kan stöd beviljas för att investeringar ska uppfylla befintliga gemenskapsnormer, om detta är angivet i affärsplanen enligt artikel 22.1 c. Anstånd med att uppfylla normen får inte överstiga 36 månader från och med etableringstidpunkten. Eftersom mottagaren enligt denna stödordning ska lämna in en affärsplan för sitt jordbruks utveckling och anståndet inte överstiger 36 månader från och med etableringstidpunkten, är detta villkor uppfyllt (jfr punkt 22 ovan).

Stimulanseffekten av investeringsstöd till jordbruksföretag och startstöd till unga jordbrukare

(42) I punkt 16 i riktlinjerna föreskrivs att stöd som beviljas retroaktivt för verksamhet som mottagaren redan påbörjat inte kan anses innehålla den stimulansfaktor som krävs och att de ska anses utgöra driftsstöd som endast har till syfte att befria mottagaren från en finansiell börda. För att stödets stimulanseffekt ska bli så stor som möjligt och för att detta ska vara lätt att påvisa vid en anmälan, ska medlemsstaternas regler för stödberättigande innehålla följande steg före beviljandet av stöd:

— Stöd enligt en stödordning får endast beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter det att stödordningen har inrättats och av kommissionen förklarats förenlig med fördraget.

— Om stödordningen skapar en automatisk rättighet att få stöd, som inte kräver någon ytterligare administrativ åtgärd, får stödet självt endast beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter det att stödordningen har inrättats och av kommissionen förklarats förenlig med fördraget.

— Om stödordningen kräver att en ansökan ska lämnas in till den berörda behöriga myndigheten, får stödet självt endast beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk sedan följande villkor har uppfyllts: a) Stödordningen har inrättats och kommissionen har förklarat den vara förenlig med fördraget. b) En ansökan om stöd har på rätt sätt inlämnats till den berörda behöriga myndigheten. c) Den berörda behöriga myndigheten har godkänt ansökan så att den förbinder sig att bevilja stödet,

med tydlig uppgift om vilket stödbelopp som ska beviljas eller hur detta kommer att beräknas. Den behöriga myndigheten får fatta ett sådant beslut, endast om stödordningens budget inte är förbrukad.

(43) De finländska myndigheterna har bekräftat att det nya stödet enligt föreliggande anmälan, oavsett den retroaktiva ändringen av villkoren för redan beviljat stöd, endast ska beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter det att stödordningen har inrättats och av kommissionen förklarats förenlig med fördraget. Om stödordningen skapar en automatisk rättighet att erhålla stöd, som inte kräver någon ytterligare administrativ åtgärd, får stödet självt endast beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter det att stödordningen har inrättats och av kommissionen förklarats förenlig med fördraget. Om stödordningen kräver att en ansökan ska lämnas in till den berörda behöriga myndigheten, får stödet självt endast beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter det att följande villkor har uppfyllts: a) Stödordningen har inrättats och kommissionen har förklarat den vara förenlig med fördraget. b) En ansökan om stöd har på rätt sätt inlämnats till den berörda behöriga myndigheten. c) Den berörda behöriga myndigheten har godkänt ansökan så att den har förbundit sig att bevilja stödet, med tydlig uppgift om vilket stödbelopp som ska beviljas eller hur detta kommer att beräknas. Den behöriga myndigheten får fatta ett sådant beslut, endast om stödordningens budget inte är förbrukad (jfr punkt 10 ovan).

(44) Mot bakgrund av garantierna enligt punkt 10 ovan drar kommissionen slutsatsen att kravet på stimulanseffekt enligt punkt 16 i riktlinjerna är uppfyllt för nytt stöd som beviljas för lån som tas efter dagen för detta beslut.

(45) Emellertid avser en del av anmälan en retroaktiv ändring av villkoren för redan beviljat stöd, som torde lätta den börda som stödmottagaren gick med på att bära när stödet beviljades och som innebär att nytt stöd kan beviljas för verksamhet som redan har utförts. Om detta anser kommissionen preliminärt att ändringen som planeras av de finländska myndigheterna utgör ett driftsstöd. Kommissionen tvivlar på att beviljandet av sådant stöd skulle vara förenligt med punkt 16 i riktlinjerna, där det föreskrivs att stöd som beviljas retroaktivt för verksamhet som mottagaren redan påbörjat inte kan anses innehålla den stimulansfaktor som krävs och ska anses utgöra driftsstöd som endast har till syfte att befria mottagaren från en finansiell börda (jfr punkt 42 ovan).

3.3 Slutsats

(46) Mot denna bakgrund drar kommissionen slutsatsen att det anmälda stöd som ska beviljas för lån som tas och avser verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter dagen för detta beslut uppfyller villkoren i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013.

(47) Om den del av den anmälda åtgärden som ändrar villkoren för stöd som har beviljats fram till dagen för detta

beslut har kommissionen beslutat att inleda det formella granskningsförfarandet, i enlighet med artikel 4.4 i förordning (EG) nr 659/1999.

4. BESLUT

- (48) Mot bakgrund av vad som anføres ovan har kommissionen beslutat att det anmälda stödet är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget, när det gäller lån som tas och verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter dagen för detta beslut.
- (49) När det gäller den del av den anmälda åtgärden som ändrar villkoren för stöd som har beviljats fram till dagen för detta beslut, uppmanar kommissionen Finland, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 108.2 i EUF-för-

draget, att inom en månad från mottagandet av denna skrivelse lämna synpunkter och tillhandahålla sådana uppgifter som kan vara till hjälp vid granskningen av stödåtgärden.

- (50) Kommissionen uppmärksammar Finland på att den kommer att underrätta berörda parter genom att offentliggöra denna skrivelse och en sammanfattning av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen kommer även att underrätta berörda parter i de Eftaländer som är avtalslutande parter i EES-avtalet genom att offentliggöra ett tillkännagivande i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, samt Eftas övervakningsmyndighet genom att skicka en kopia av denna skrivelse. Alla berörda parter kommer att uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för offentliggörandet.”
-

Tellimishinnad aastal 2011 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET